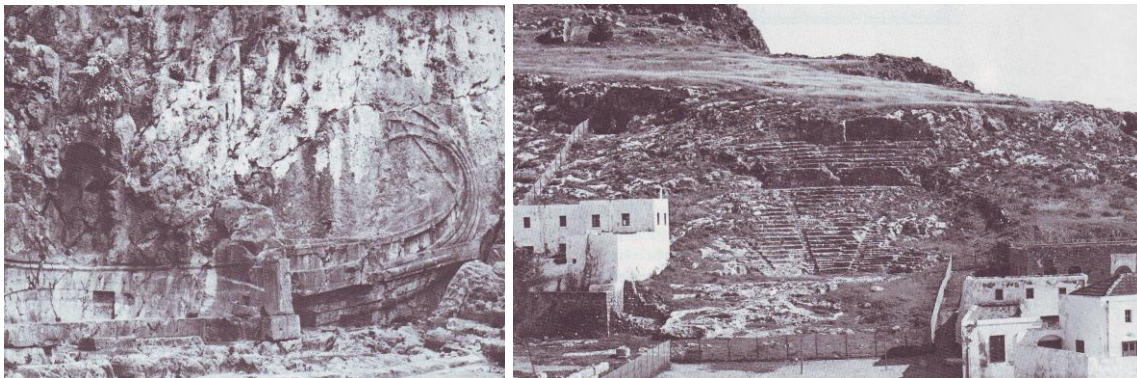

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΑΝΑΓΡΑΦΗ (ή ΧΡΟΝΙΚΟ) ΤΗΣ ΛΙΝΔΟΥ

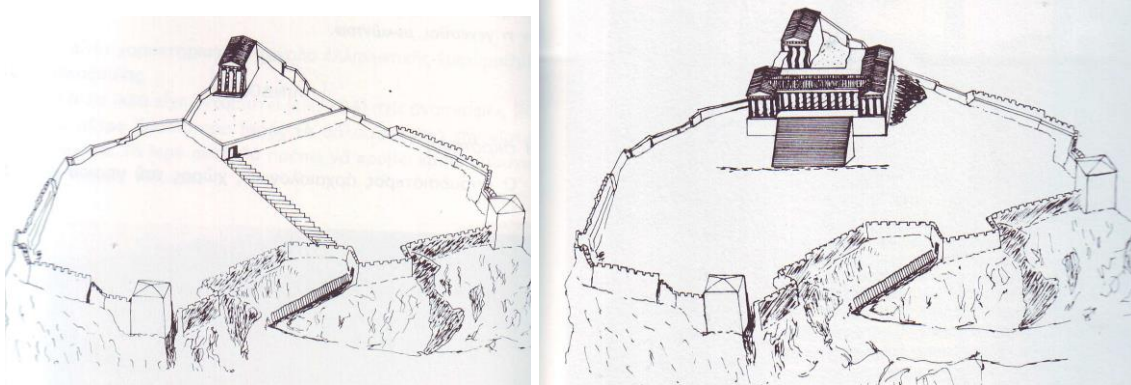
Η Αναγραφή της Λίνδου είναι δύο τμήματα επιγραφών που ανακαλύφθηκαν στη Λίνδο το 1904 από Δανούς κι αναφέρονται η πρώτη στο *χρονικό των αναθημάτων του ναού* της Λινδίας Αθηνάς και η δεύτερη τον κατάλογο των ονομάτων των ιερέων. Ο ναός με την φαρδιά κλίμακα πρόσβασης είναι δωρικού ρυθμού κι ανάγεται η κατασκευή του από τον 9^ο αιώνα, εμπλουτίστηκε τον 6^ο αιώνα π.Χ. από τον Κλεόβουλο, το 392 π.Χ. καταστράφηκε από πυρκαγιά και το οικοδομήθηκε στη συνέχεια με αμφιπρόστυλο δωρικό ρυθμό στον οποίον προστέθηκε μία μεγάλη σκάλα πομπής που οδηγούσε στο ναό. Ιδρυτής της πόλης είναι ο Λίνδος, γιος του Κερκάφου, βασιλιά της Ρόδου και της Κυδίπης (Πίνδαρος, Διόδωρος ο Σικελιώτης, βιβλ. Ε, 57). Η αρχαία πόλη, όπως και η τωρινή, είναι χτισμένη στους πρόποδες ενός απότομου βραχώδους λόφου, στου οποίου την κορυφή και σε ύψος 116 μέτρων από το επίπεδο της θάλασσας είναι οχυρωμένη καλά από τείχη η ακρόπολη με στο πιο υψηλό σημείο τον επιβλητικό ναό της Αθηνάς. Στη νοτιοανατολική πλευρά του βράχου υπάρχει ένα αρχαίο θέατρο χωρητικότητας 1800 με 2000 περίπου θεατών, που γιορτάζονταν τα Σμίνθια, που ανήκουν στις Διονυσιακές εορτές, ενώ στη βορειοδυτική του βράχου της ακρόπολης της Λίνδου υπάρχει ένα εντυπωσιακό ανάγλυφο της πρύμνης μιας τριήρους.

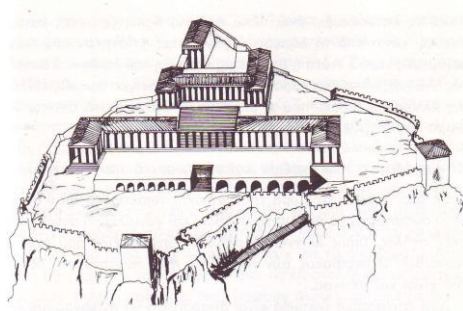
Οι εν λόγω επιγραφές που σώζονται πρέπει να είναι τμήματα μιας μεγαλύτερης επιγραφής που αποτελεί χρονικό της ιστορίας του ναού. Σήμερα οι επιγραφές βρίσκονται στην Γλυπτοθήκη του Κάρλσπεργκ στην Κοπεγχάγη (Carlsberg Glyptotek¹) και είναι γραμμένη στη δωρική διάλεκτο («Δαρείου τοῦ Περσᾶν βασιλέως ἐπὶ καταδουλώσει τᾶς Ἑλλάδος ἐκπέμψαντος μεγάλας δυνάμεις» ή «Λίνδος Ἀθάναι Πολιάδι καὶ Διὶ Πολιεῖ»). Η επιγραφή λέγεται ότι χαρακτήθηκε από τον γλύπτη Τιμαχίδα ή Τιμαρχίδα γιο του Αγησιτίμου, Λινδίου, που έζησε περί το 99 π.Χ., όταν η εκκλησία του δήμου αποφάσισε τη δημιουργία της. Πιθανόν να είναι κι αρχικός συγγραφέας της κάτω από την καθοδήγηση του Πυργοτέλη και του ιερατείου. Η απόφαση αυτή για τη δημιουργία της επιγραφής έγινε, επειδή πολλά αναθήματα προς τιμήν

¹ Τις ανασκαφές στη Λίνδο, στα Βρουλιά κα στην Εξοχή της Λάρδου πραγματοποίησε η Βασιλική Αρχαιολογική Αποστολή της Δανίας με επιχορήγηση της Εταιρείας Carlsberg . Εκτός της Γλυπτοθήκης Carlsberg της Κοπεγχάγης πολλά αρχαιολογικά ευρήματα οδηγήθηκαν στην Κωνσταντινούπολη. Ο Κάλτσπεργκ ήταν χρηματοδότης εκτός των αρχαιολογικών ερευνών του Νίλς Μπορ και γενικά των φυσικών και θετικών επιστημόνων της Δανίας στα ρπώιμα στάδια της εξέλιξης της ατομικής κβαντικής θεωρίας, γνωστός κατασκευαστής της ομώνυμης μπύρας, που κυκλοφορεί στις μέρες μας.

της θεάς είχαν πολυκαιρίσει και οι επιγραφές τους ήταν δυσδιάβαστες, ενώ οι επιγραφές στον Λάρτιο λίθο θα παράμεναν στο διηνεκές. Την όλη διαδικασία την οργάνωσε ο αρχιτέκτονας Πυργοτέλης και η όλη εργασία να κοστίσει διακόσιες δραχμές. Σύμφωνα με την επιγραφή αυτά συνέβησαν επί ιερέα *Τεισίλου* του Σωσικράτη στις 12 του Αρταμιτίου μηνός.

Ο ναός της Λινδίας Αθηνάς όταν κατασκευάστηκε και όταν ανακατασκευάστηκε μετά το κάψιμο του τον 4^ο π.Χ. αιώνα.

Ο ναός της Αθηνάς της Λίνδου κατά την ελληνιστική περίοδο.

Η αναγραφή των ιερέων αρχίζει από το 405 π.Χ. (επόμενη χρονιά της ίδρυσης της πόλης της Ρόδου) και τελειώνει το 47 μ.Χ.

Οι χρονικογράφοι και οι ιστορικοί που αναφέρονται στην επιγραφή είναι:

- ο **Εϋδημος** με το 'έν τῷ Λινδιακῷ, Ἔργιας'
- ο **Πολύζαλος** στις ιστορίες του («έν τῇ δ τᾶν ἱστοριᾶν»)
- ο **Ἰερώνυμος** με το «έν τῷ ... τῶν Ἡλιακῶν»
- ο **Μύρων** με το «τοῦ Ῥόδου ἐγκωμίου»
- ο **Τιμόκριτος** με το «χρονικᾶς συντάξις»
- ο **Ἰέρων** με το «περὶ Ῥόδου»
- ο **Ξεναγόρας** με το «χρονικᾶς συντάξις τὰν μὲν ἐπιφάνειαν γεγόνειν»
- ο **Μαρδόνιος** που στάλθηκε από το Δάτιδα γράφει στα «περ[ι] τᾶς ἐπιφανείας
- ο **Ἀγέλοχος** ἐν τῇ α τᾶς χρονικᾶς συντά[ξις],
- ο **Ὀνόμας[τ]ιος** στο πρώτο βιβλίο τᾶς χρονικᾶς συντάξις
- ο **Ἀριστῶ[ν]υμος** ἐ[ν] τῇ συναγωγῇ τῶ[ν χ]ρόνων καὶ
- ο **Ἀριστίων** με το «χρονικᾶς συντάξις».

Γίνεται αναφορά και άλλων ιστορικών, όπως του *Ονόμαστου* ή του *Ιερόβουλου* για παράδειγμα, των οποίων μαζί με τους προαναφερόμενους τα έργα δεν σώζονται κι αγνοούνται έστω και ως αναφορά από πολλά ιστορικά λεξικά. Στο χρονικό αυτό αναφέρεται η πολιορκία

Αριστερά η επιγραφή του Χρονικού του ναού της Λινδίας Αθηνάς και δεξιά ο Κατάλογος των ιερέων του ναού

του Δάτιδα, στρατηγού του Δαρείου που κατέκτησε τη Ρόδο και πολιορκήσε τη Λίνδο, την οποίαν δεν κατάφερε να αλώσει. Σύμφωνα όμως με την αναγραφή έγινε ένα θαύμα της προστάτιδας της πόλης Αθηνάς (δωρ. *Αθανάς*), όταν κατά την πολιορκία οι Λίνδιοι είχαν νερό για 5 ημέρες και παράγγειλαν στον

Δάτιδα ότι, σε 5 ημέρες θα παραδοθούν, εκτός αν βρέξει όπως ζήτησαν από τη θεά. Τότε ακριβώς σε 5 ημέρες έβρεξε κατακλυσμιαία πάνω από την ακρόπολη, γεμίζοντας του αποταμιευτήρες της πόλης, ενώ στην υπόλοιπη περιοχή έριξε λίγες σταγόνες. Ο στρατηγός και ναύαρχος του Δαρείου έλυσε την πολιορκία (περί το 490 π.Χ.), θεώρησε ότι πραγματικά η πόλη προστατευόταν από τη θεά κι αφιέρωσε πολλά αναθήματα στη θεά, αποχωρώντας από το νησί για να λεηλατήσει τα υπόλοιπα νησιά του Αιγαίου, πριν επιτεθεί στην Αθήνα. Μαθαίνοντας το γεγονός αυτό αργότερα ο Δαρείος, έστειλε και αυτός πλούσια αναθήματα στο ναό των Λινδίων. Αναθήματα που αναφέρονται στο χρονικό για το ναό της Λινδίας Αθηνάς, δώρισαν οι Τελχίνες², ο Κάδμος³, ο Μίνως⁴, ο

Ηρακλής⁵, ο Μενέλαος, ο Κάνωπος⁶, ο Μηρυνός⁷, ο Τεύκρος⁸, ο Κλεόβουλος⁹, ο Φάλαρις ο

² Οι Τελχίνες ήρθαν από την Κρήτη ήταν εννέα στο αριθμό, επινόησαν τη χώνευση του χαλκού και του σιδήρου, οι πρώτοι που κατασκεύασαν το δρέπανο του Κρόνου, την τρίαίνα του Ποσειδώνα και τα αγάλματα. Κατά τον Ξενομήδη τον Χίο ή Ενομήδη που έγραψε τα Θεία οι Τελχίνες προέρχονται από το ρήμα *θέλγειν* κι ονομαζόντουσαν πρότερο *θελγίνες*.

³ Κάδμος ο γιος του βασιλιά Αγήνορα της Φοινίκης, αδελφός της Ευρώπης, κτίστης των Θηβών κατά την εποχή που βασιλευσε στην Αττική ο Κέκροπας (περί το 1550 π.Χ.) και κατά την παράδοση εισήγαγε την αλφάβητο συγκείμενη από 16 γράμματα.

⁴ Μίνως, γιος του Δία και της Ευρώπης, αδελφός του Σαρπηδόνα και του Ραδάμανθυ, πανάρχαιος βασιλιάς της Κρήτης, ιδρυτής της θαλασσοκρατίας της νήσου, προγενέστερος των Τρωικών. Η παράδοση διακρίνει κι άλλον Μίνωα του Μίνωα Β' (1549 π.Χ.), που ήταν εγγονός του προαναφερόμενου, γιος του Λυκάστου, «πατέρα» του Μινώταυρου, που έκτισε τον Λαβύρινθο και που πολλές φορές συγχέονται τα γεγονότα του δεύτερου Μίνωα με αυτά του δεύτερου.

⁵ Λέγεται ότι η αρχή των θρυλημένων άθλων του Ηρακλή έγινε το 1360 π.Χ.

⁶ Ο Κάνωπος ή Κάνωβος ήταν κυβερνήτης του πλοίου του Μενελάου. Ο Μενέλαος δεν μπόρεσε να επιστρέψει στην Σπάρτη μετά την άλωση της Τροίας, όπως κι άλλοι σύντροφοί του (Ιδομενέας, Διομήδης, Οδυσσέας), γιατί η εξουσία είχε περάσει στα χέρια του Αιγίσθου, της Αιγιαλείας, των μνηστήρων και της. Περιπλανήθηκε ανατολικά και φθάνοντας στα παράλια της Αιγύπτου στις εκβολές των στομίων του Νείλου, ο Κάνωπος πέθανε. Το δυτικό στόμιο του Δέλτα του Νείλου ονομάστηκε Κανωπικό και εκεί πλησίον κτίστηκε η Αλεξάνδρεια το 331 π.Χ. σύμφωνα με τα σχέδια του Δεινοκράτη.

⁷ Μηρυνός, γιος του Μώλου αδελφού του Ιδομενέα από την Κρήτη και εταίρος του Ιδομενέα που στράτευσε μαζί του στην Τροία. Οι Κρήτες στην Κνωσσό έδειχναν για πολλά χρόνια μετά τον τάφο του.

⁸ Τεύκρος, γιος του Τελαμόνα και της Ησιόνης, αδελφός του Αίαντα, που οδηγήθηκε σε αυτοκτονία από την ομάδα του Αγαμέμνονα, Μενέλαου, Οδυσσέα, Διομήδη, Ιδομενέα, μετά το θάνατο του Αχιλλέα κι επειδή δεν εκδικήθηκε τον θάνατο του αδελφού του, οδηγήθηκε στην εξορία, πήγε στην Κύπρο κι ίδρυσε το βασίλειο της Σαλαμίνας εκεί, όπου οι απόγονοί του βασίλευσαν επί πολύ χρόνο.

⁹ Ο Κλεόβουλος ήταν γιος του Ευαγόρα, τύραννος της Λίνδου στη Ρόδο και ένας από τους επτά σοφούς της αρχαιότητας. Λέγεται ότι είχε μεταβεί στην Αίγυπτο και είχε εκπαιδευτεί από τους ιερείς εκεί. Σώζεται ένα επίγραμμα και μία επιστολή. Όλα τα άλλα έργα του έχουν χαθεί (Πλούταρχος).

Ακραγαντίνος¹⁰, ο φαράω Ἄμασις¹¹, ο Συρακούσιος τύραννος Πόλλις¹², ο Αρταφέρνης¹³, ο βασιλιάς Αρταξέρξης¹⁴, ο Πτολεμαῖος ο Β΄ Φιλάδελφος (284-246 π.Χ.), ο Πύρρος ο βασιλιάς της Ηπείρου (295-271 π.Χ.), ο βασιλιάς Ιέρων ο Β΄ ο Συρακούσιος (268/5 π.Χ. βασιλιάς της πόλης), ο Φίλιππος ο Β΄ ο πατέρας του μεγάλου Αλεξάνδρου, ο Δημήτριος ο πολιορκητής γιος του Αντίγονου Α΄ του Μονόφθαλμου και πολλοί άλλοι.

Το περιεχόμενο της επιγραφής της Λίνδου

[ἐ]π' ἱερέως Τεισύλ[ου τοῦ Σωσικράτους, Αρτα]μιτίου δωδεκάται ἐδοξε μαστροῖς καὶ Λινδίο[ις]. [Α]γιστίμιος Τιμαχίδα Λ[ινδοπολίτας εἶπε· ἐπεὶ τὸ ἱερὸν τὰς Ἀθάνας τὰς Λινδίας ἀρχαιότατον τε καὶ ἐντιμό[τα]-τον ὑπάρχον πολλοῖς κ[αὶ] καλοῖς ἀναθέμασι ἐκ παλαιστ[άτων χρόνων κεκόσμηται διὰ τὰν τὰς θεοῦ ἐπιφάνειαν, συμβαίνει δὲ τὼν ἀνα[θεμάτων τὰ ἀρχαιότατα μετὰ τὰν ἐπιγραφῶν διὰ τὸν χρόνον ἐφθάρθαι, τῶν ἀγαθῶν δεδόχθαι 5 [μ]αστροῖς καὶ Λινδίοις κυρ[ωθέντος τοῦδε τοῦ ψαφίσματος ἐλέ]σθαι ἄνδρας δύο, τοὶ δὲ αἰρεθέντες κατασκευαζάντω στάλαν [λ]ίθου Λαρτίου καθ' ἃ καὶ ἀρχ[ιτέκτων γράψῃ καὶ ἀναγραφάντ]ω εἰς αὐτὰν τόδε τὸ ψάφισμα, ἀναγραφάντω δὲ ἕκ τε τὰν [ἐ]πιστολῶν καὶ τῶν χρηματ[ισμῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μαρτυρί]ων ἃ καὶ ἡ ἀρμόζοντα περὶ τῶν ἀναθεμάτων καὶ τὰς ἐπιφανείας [τ]ὰς θε<ο>υ ποιοῦμενοι τὰν ἀ[ναγραφὰν παρεόντος καὶ τοῦ γρ]αμματέως τῶν μαστρῶν τοῦ νῦν ἐν ἀρχῇ ἐόντος, τοὶ δὲ ἱεροτα-μῖαι τελεσάντω τοῖς αἰρεθεῖσι [τέλεσμα εἰς τὰν κατασκευὰν τῆς στάλας καὶ τὰν ἀναγραφὰν μὴ πλεῖον οὐδ' ἀποφαίνεται Πυργο- 10 τέλης ὁ ἀρχιτέκτων δραχμὰν διακοσιᾶν· [ἀποδειξάντω δὲ τόπον ἐν] τῷ ἱερῷ τὰς Ἀθάνας τὰς Λινδίας ἐν ᾧ σταθῇ αὐτῶν ἐπιστάται ἐν τῷ εἰσιόντι Ἀγριανίω. ὅ,τι δὲ καὶ τις μὴ ποιήσῃ [τ]ῶν [ἐν τῷδε τῷ] ψαφίσματι γ[ε]γραμμένων, ἀποτεισάτω ἱερὰς Ἀθάνας Λινδίας δραχμὰς πεντακοσίας. ἀρέθην Θαρσαγόρας Στράτου Λαδά[ρμιος καὶ] Τιμαχίδας Ἀγιστίμου Λινδοπολίτας. τοῖδε ἀνέθηκαν τῇ Ἀθάναι· (Ι) Λίνδος φιάλαν, ἣν οὐδεὶς ἐδύνατο γνῶμειν ἐκ τίνος ἐστί, ἐφ' ἧς ἐπεγέγραπτο· "Λίνδος	(XXVII) Φάλαρις ὁ Ἀκραγαντίνων τυραννεύσας κρατῆ-ρα οὐδ' ἐτετόρευτο ἐν μὲν τῷ ἐτέρῳ μέρει Τιτανο-μαχίᾳ, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ Κρόνος λαμβάνων παρὰ Ῥέας τὰ τέκνα κ[α]ὶ κ[α]ταπεινῶν, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ 25 χεῖλους ἐπεγέ[γρ]απτο· "Δαίδαλο[ς] ἐδωκε ξείνι-ὸν με Κωκάλῳ", [ἐπ]ὶ δὲ τὰς βάσιος· "Φάλαρις ἐξ Ἀ-κράγαντος τῷ Λι[ν]δ[ί]αι Ἀθάναι", ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν τ[αῖ] α τὰς χρονικὰς συντάξεις. (XXVIII) Δεινομένης ὁ Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος καὶ Θρα- 30 συβούλου καὶ Π[ο]λυζάλου πατὴρ Λίνδιος ὑπάρχων καὶ συνοικίξας[ς] Γέλαν μετὰ Αντιφάμου Γοργόνα κυπαρισσίναν [λ]ίθινον ἔχουσαν τὸ πρόσωπον, ἐφ' ἧς ἐπεγέγραπτο· "Δεινομένης Μολοσσῶν [ἀνέθηκ]ε τῇ Ἀθαναίᾳ τῇ Λινδίᾳ τῶν ἐκ Σικελίας [δεκάτ]αν", ὡς 35 ἱστορεῖ Ξενα[γ]όρας(XXIX) Ἄμασις Αἰγυπτίων βασιλεὺς θῶ[ρακ]α λίνεον, οὐδ' ἐκάστα [ἀρ]πεδόνα εἶχε στά[μον]ας τῆς, περὶ οὗ μ[αρτ]υρεῖ Ἡρόδοτος [ὁ Θ]ούριος ἐν τῇ β τῶν ἱστο[ρι]ῶν, Πολύζαλος ἐν τῇ δ. Ἰέρων[ος δὲ] 40 ἐ[ν] τῇ [α τὰν π]ερὶ Ῥόδου φατὶ ἀναθέμειν αὐτὸν [μετὰ τοῦ] θώρακος καὶ ἀγάλματα χρύσεια [δύο], [Ἀγέλοχ]ος ἐν τῇ α τὰς χρονικὰς συντάξεις], [Ἀρι]στίων ἐν τῇ α τ[α]ς χρονικὰς συντάξεις, ἐν τῇ α τὰς χρονικ[ῶν] συντάξεις. Ἀριστῶ[ν]υμος ἐ[ν] τῇ συναγωγῇ τῶν χρόνων, Ὀνόμασι[τ]ος ἐν τῇ α τὰς χρονικὰς συντάξεις. Ξεναγόρας δὲ ἐν τῇ α καὶ δ τὰς χρονικὰς συντάξεις λέγει μετὰ τοῦ θώρακος ἀναθέ-
--	--

¹⁰ Ο Φάλαρις καταγόταν από την Αστυπάλεια και έγινε με τέχνασμα από μεγαλοεργολάβος τύραννος των Ακραγαντίνων στην Σικελία. Τον είχαν καλέσει οι κάτοικοι του Ακράγαντα να κατασκευάσει το ναό του Πυλίας Δία. Μάζεψε τότε πολλούς οικοδόμους, τους όπλισε και κατέλαβε την εξουσία και της γύρω περιοχής. Λέγεται και της Ιμέρας την εξουσία κατέλαβε, παρ' όλες τις προσπάθειες του Σησιγόρου προς τους Ιμεραίους να τον προσέχουν. Είχε έναν πελώριο χάλκινο ταύρο του Περίλλου και εκεί στην κοιλιά του έβαζε τους αντιπάλους του και του έβραζε. Μετά τυραννία 16 χρόνων θανατώθηκε από τον Τηλέμαχο του Επιμενίδη και η πόλη ελευθερώθηκε από την σκληρή τυραννία.

¹¹ Ο Ἄμασις ήταν βασιλιάς της Αιγύπτου (569-526 π.Χ.), σύγχρονος του Κύρου του μεγάλου και μεγάλος φιλέλληνας.

¹² Ο Πόλλις ο Συρακούσιος, υποτίθεται Αργεῖος στην καταγωγή, τύραννος των Συρακουσών στα χρόνια του μεγάλου Αλεξάνδρου, καλλιεργητής αμπέλου από την οποία έβγαίνει ο γνωστός τότε Πόλλιος οίνος (Αθηνόδωρος, Β. 31).

¹³ Μάλλον αυτός ο Αρταφέρνης ήταν γιος του Αρταφέρνη του πρεσβύτερου, αδελφού του Δαρείου του Α΄, που μαζί με τον Δάτιδα εκστράτευσαν εναντίον των Αθηναίων το 490 π.Χ.

¹⁴ Ο Αρταξέρξης ο Μνήμων ήταν γιος του Δαρείου του Β΄, αδελφός του ο Κύρος ο νεότερος, τον οποίον αντιμετώπισε στα Κούναξα σε μάχη, όπου ο Κύρος έπεσε σ' αυτήν και έχουμε την ιστορία της καθόδου των μυρίων Ελλήνων μισθοφόρων του Κύρου, οι οποίοι συντεταγμένοι υπό τον Ξενοφόντα, απέφυγαν τις κυκλωτικές κινήσεις του Αρταξέρξη και περιπλανώμενοι στα παράλια της Ποντικής, επέστρεψαν στην Ελλάδα.

Αθήναι Πολιάδι καὶ Διὶ Πολιεῖ", ὥ[ς] ἱστορεῖ Γόρ- γων ἐν ταῖ α τὰν περὶ Ῥόδου, Γορ[γ]οσθένης ὁ ἱε- ρεὺς τὰς Αἰθῶνας ἐν ταῖ ποτὶ τὰν βουλὰν ἐπι- [στ]ολαῖ, Ἰερόβουλος ἱερεὺς καὶ αὐτὸς ὑπάρ- χω[ν] ἐν ταῖ ποτὶ τοὺς μαστροὺς ἐπιστολαῖ.	5	μεῖν αὐτὸν καὶ μετ[ὰ] τῶν δύο ἀγαλμάτων φιά- λας δέκα, ἐπιγεγράφθαι δὲ ἐπὶ τῶ[ν] ἀγαλμάτων
(II) Τελχεῖνες κροσόν, ὃν οὐδεὶς ἐδύνατο ἐπιγ[νό]μειν ἐκ] τίνος ἐστί, ἐφ' οὗ ἐπεγέγρα- πτο· "Τελχεῖ[ν]ες Αἰθῶνας Πολιάδι καὶ Διὶ Πο- λιεῖ δεκάταν τῶν ἔργων", ὥς ἀποφαίνεται Γόργων ἐν ταῖ α τὰν περὶ Ῥόδου, Γοργοσθένης ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ[ι], Ἰερόβουλος ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ.	10	στίχους δύο, ὧν τὸν μὲν οὕτως ἔχει· "Αἰγύπτου βασιλ[εὺς] τηλεκλυτὸς ὤπασ' Ἄμασις", τὸν δὲ ἔτε- ρον ἐπιγεγράφθαι διὰ τῶν παρ' Αἰ[γ]υπτίους κα- λουμένων ἱερῶν γραμμάτων· Ἰερόβουλος δὲ καὶ αὐτὸς λέγει ἐν ταῖ ποτὶ τοὺς μαστροὺς
(III) Κάδμος λέβητα χά[λ]κεον φοινικικοῖς γράμμα- σι ἐπιγεγραμμένον, ὥς ἱστορεῖ Πολύζα- λος ἐν ταῖ δ τὰν ἱστορίαν.		ἐπιστολαῖ
(IV) Μίνως ἀργύρεον ποτήριον, ἐφ' οὗ ἐπεγέγρα- πτο· "Μίνως Αἰθῶνας Πολιάδι καὶ Διὶ Πολιεῖ", ὥς φασι Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς χρονικὰς συντάξεις, Γόργων ἐν ταῖ α τὰν περὶ Ῥόδου, Γοργοσθένης ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ, Ἰερόβουλος ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ.	20	(XXXI) [Πόλ]ις . . . 8 . . .]εὺς θίας τοῦ τυραννεύσαντος ἐν [Συρακούσαις ἀγάμ]ατα, ἃ ἐκαλεῖτο Δαιδάλεια, ἐ[φ'] ὧν [ἐπεγέγραπτο· "Πόλ]ις ὁ Σωσίλα υἱὸς Αἰθῶνα[ι Λι]νδι- [αι εὐχάν, αὐτὸς τ' ἡδ' υ]ιῷ, τάδε δαιδάλε' ἐργ' ἀνέθηκε", [ὥς φασι Ξεναγόρας] ἐν ταῖ α τὰς χρονικὰς συντάξεις.
(V) Ἡρακλῆς γέρρα δύο, τὸ μὲν ἐν περιεσκυτωμέ- νον, τὸ δὲ κατακεχαλκωμένον, ὧν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐσκυτωμένου ἐπεγέγραπτο· "Ἡρακλῆς ἀπὸ Μερόπων τὰν Ε[ὐ]ρυπύλου", ἐπὶ δὲ τοῦ κατακε- χαλκωμένου· "τὰν Λαομέδοντος Ἡρακλῆς ἀ- πὸ Τεύκρων Αἰθῶνας Πολιάδι καὶ Διὶ Πολιεῖ", ὥς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς 30 χ[ρ]ονικὰς συντάξεις, Γόργων ἐν ταῖ α τὰν περὶ Ῥόδου, Νικασύλος ἐν ταῖ γ' τὰς χρονι- κὰς συντάξεις, Ἡγησίας ἐν ταῖ Ῥόδου ἐνκω- μίῳ, Αἰέλουρος ἐν ταῖ περὶ τοῦ ποτὶ τοὺς Ἑξαγιάδας(?) πολέμου, Φάεννος ἐν ταῖ περὶ Λίνδου, Γοργοσθένης ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ, Ἰερόβουλος ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ.	25 35	(XXXII) [Ἀρταφέρνης ὁ στ]ραταγὸς τοῦ Περσῶν βασιλέως [Δαρείου ἐνωτίδι]α καὶ στρεπτόν καὶ τιάραν καὶ ψέ- [λια καὶ ἀκινάκαν κα]ὶ ἀναξυρίδας, ὥς φασι Εὐδημος [ἐν ταῖ Λινδιακῶι, Μύ]ρων ἐν ταῖ α τοῦ Ῥόδου ἐγκωμίου, Τ[ι]μ[ό]κριτος ἐν ταῖ α τὰς χρονικὰς συντάξεις, [Περῶ- 70 νυμος δὲ ἀποφαίνεται ἐν ταῖ α τῶν Ἡλιακῶν μετὰ τούτων ἀναθέμειν αὐτὸν καὶ ἀρμάμαξαν, περὶ ἃς λέγει καὶ Πολύζαλος ἐν ταῖ δ τὰν ἱστορίαν καὶ Ἀριστίων ἐν ταῖ α τὰς χρονικὰς συντάξεις, Ἰέρων ἐν ταῖ α τὰν περὶ Ῥόδου.
(VI) Τλαπόλεμος φιάλαν, ἐφ' ἧς ἐπεγέγραπτο· "Τλαπόλεμος Αἰθῶνας Πολιάδι καὶ Διὶ Πολιεῖ εὐχάν", ὥς φασι Γόργων ἐν ταῖ α τὰν περὶ Ῥόδου, Γοργοσθένης ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ, [Ἰ]ερόβουλος ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ.	40	(XXXIII) Σολεῖς φιάλαν, ἃ εἶχε ἐμ μέσω<ι> Γοργόνα τετορευ- μέναν ἐπύχρυσον, ἐφ' ἧς ἐπεγέγραπτο· "[Σολεῖς] Αἰθῶ- νας Λινδι[αι] δεκάταν καὶ ἀπαρχὰν λαίας, ἃν ἔλα[βο]ν με- τὰ Ἀμφ[ιλόχ]ου ἀπὸ ΜΕΤΑΒΛΥΡΕΩΝ καὶ ΣΙΠΕ . . . ΩΝ", [ὥς] ἱσ- τορεῖ Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς χρονικὰς συντ[ά]ξις.
(VII) [Ῥῆ]ος χρύσειον ποτήριον, ἐφ' οὗ [ἐπεγ[έ]γραπτο]· ["Ῥῆ]σου] παραθήκα· λαβέτω ὅ[ς] κα — — — — —]α 12 #7#7#7#7[— — — — —, ὥς ἀποφαί- 45 νεται ὁ δεῖνα — — — — —, Ἰέρων δὲ [. 12] τὰν περὶ Ῥόδου φασι μετ[ὰ] τοῦ [ποτηρίου κ]αταθέσθαι αὐτὸν καὶ παῖδα Θρᾷκα.		(XXXIV) Λίνδιοι ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτας λαφύρων δεκάταν τὰν τε χρυσέαν στεφάναν καὶ τοὺς ὄρμους καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου, ὃν εἶχε τὸ ἄγαλμα, κατεσκευά- ξαντο τὸν πλεῖστον, ὥς ἀποφαίνεται Ξεναγό- ρας ἐν ταῖ δ' τὰς χρονικὰς συντάξεις
(VIII) [Τήλ]εφος φιάλαν χρυσόμορφον, ἐφ' ἧς ἐπεγέ- [γρ]απτο· "Τήλ]εφος Αἰθῶνας Ἰατή[ρι]ον, ὥς ὁ Λύκιος 50 Ἀπόλλων εἶπε". περὶ τούτων ἱστ[ορ]εῖ Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς χρονικὰς συντάξεις, Γόργων ἐν ταῖ α τὰν περὶ Ῥόδου, Γοργοσθένης ἐν ταῖ ἐ- πιστολαῖ, Ἰερόβουλος ἐν ταῖ ἐπιστολαῖ.		
(IX) τοῖ μετὰ Τλαπολέμου εἰς Ἴλιον [στρατευσά]- 55		(XXXV) ὁ δᾶμος, οἷς ἐτίμασε αὐτὸν βασιλεὺς Περσῶν Ἀρταξέρ-

μενοι ἀσπίδας ἐννή, ἐνχειρίδια [ἐννή, κυνᾶς] ἐννή, κυνᾶιδων ζεύγη ἐννή· ἐπεγέγραπτο] δὲ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων· "τοὶ μετ[ᾶ Τλαπολέμου] εἰς Ἰλιον στρατευσάμενοι τ[ῆ] Αἰθάναι τ[ῆ] Λινδία ἀκροθίνια τῶν ἐκ Τρο[ίας]", ὡς φατὶ Γόρ[γ] 60 γων ἐν τῇ α τῶν περὶ Ῥόδου, Γ[οργοσθένης] ἐν τῇ ἐπιστολᾷ, Ἰερόβουλος [ἐν τῇ ἐπιστολᾷ].	ξας, στρεπτόν χρύσεον, τιάραν, ἀκιν[άκ]αν λιθόκολ- λον, μᾶλα ποτ' αὐτῶι, ψέλια χρύσεια λιθόκολλα, τὰ πάντ[α] ἄγοντα χρυσοῦς χιλιούς τριακοσίους ἐβδο- μ[ά]κοντα πέντε, καὶ τὰν βασιλικὰν στολάν, ὡς φατὶ 90 Ἐργ[ίας ἐν] τῇ γ βύβλῳ τῶν [ἰσ]τοριῶν, Ζήνων ἐν τῇ [·] τᾶς χρ[ονικᾶς] συντάξει[ς], Τιμόκριτος ἐν τῇ β τᾶς [χρονικᾶς] συντάξεως, Ἰέρ[ρ]ων ἐν τῇ γ τᾶ[ν] περὶ Ῥό- δου, Ἀγ[έ]στρατος ἐν τῇ β τᾶς χρονικᾶς [σ]υντάξεως.
(X) Μενέλαος κυνᾶν, ἐφ' ᾗ ἐπεγέγραπτο· "Μενέλαος τὸν Ἀλεξάν[δ]ρου", ὡς ἱ[στορεῖ] Ξεναγό[ρ]- ρας ἐν τῇ α τᾶς [χ]ρονικᾶς συντ[ά]ξεως, Ἥγησιος] 65 ἐν τῇ Ῥόδου ἐγκωμίῳ[ι], Εὐδήμου ἐν τ[ῶ]ι Λινδια- κῶι, Γόργων ἐν τῇ α τᾶ[ν] περὶ Ῥόδου, Γοργοσθέ- νης ἐν τῇ ἐπιστολᾷ, Ἰερόβουλος ἐν τῇ ἐπισ- τολᾷ. Θεότιμος <δ> ἐ λέγει ἐν τῇ α τῶν κατὰ Αἰε- λόουρου ἀναθέμειν αὐτὸν καὶ ἐνχειρίδιον.	(XXXVI) Λίν[διοι] χαριστήριον Νίκαν ἄγουσαν χρυσοῦς 95 [χιλίους] τριακοσίους, ὡς ἱστορεῖ Ἀγέλοχος ἐν τῇ ι τᾶς χρ[ονικᾶς] συντά[ξι]ος.
(XI) Ἐλένα ψελίων ζεύγος, ἐφ' ᾗ ἐπεγέγραπτο· "Ἐλένα Ἀθάναι", ὡς φατὶ Γόργων ἐν τῇ α τῶν περὶ Ῥόδου, Γοργο- σθένης ἐν τῇ ἐπιστολᾷ, Ἰερόβουλος ἐν τῇ ἐπιστολᾷ.	
(XII) Κάνωπος ὁ [Μ]ενελάου κυβερνάτας οἶακας, ἐφ' ᾗ [ἐν] ἐπεγέγραπτο· "Κάνωπος τῇ Αἰθναίᾳ καὶ Ποτειδάνι", 75 ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν τῇ α τᾶς χρο- νικᾶς συντάξεως, Γόργων ἐν τῇ α τῶν περὶ Ῥόδου, Γοργο- σθένης ἐν τῇ ἐπιστ[ο]λᾷ, Ἰερόβουλος ἐν τῇ ἐπιστολᾷ.	(XXXVII) [ὁ] δᾶμος ἀσπίδα κατὰ [χρησ]μόν] προσαμαίνοντα, ὅτι ἀνατεθείσας τῇ Αἰθναίᾳ ἐσεῖται λύσις τοῦ τόκα ἐνε- στακός ποτὶ Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον πολέμο[ν]. 100 καὶ ἐγένετο, ὡς ἀποφαίνεται Τιμ[ό]κριτος [ἐν] τῇ δ τᾶς χρονικᾶς [σ]υντάξεως. ἐπ[ι]γέ[γραπ]ται δὲ ἐπὶ τᾶς ἀσπίδος· "ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίων Αἰθναίᾳ Λιν[δ]ία κατὰ τὸν χρησμόν".
(XIII) Μηριόνης φαρέτραν ἀργ[υ]ρέαν, ἐφ' ᾗ ἐπεγέγραπτο· "[Μ]ηριόνης Μόλου υἱὸς ἀ[κρο]θίνια τῶν ἐκ Τροίας", ὡς 80 φατὶ Γόργων ἐν τῇ α τῶν περὶ Ῥόδου, Γοργοσθένης [ἐν] τῇ ἐπιστολᾷ, Ἰερόβουλος ἐν τῇ ἐπιστολᾷ.	(XXXVIII) βασιλεὺς Ἀλέξαν[δ]ρος [β]ο[υ]κεφαλ[α], ἐφ' ᾗ ἐπ[ι]γέγραπται· "βασιλεὺς Ἀλέξαν[δ]ρος μάχαι κρατήσας Δα- ρεῖον καὶ κύριος γε[ν]όμενος τᾶς Ἀσίας ἔθυ- σε τ[ᾶ]ι Αἰθναίᾳ τῇ [Λι]νδία κατὰ μαντείαν ἐπ' ἰε[ρ]έ[ω]ς Θεογέ[ν]ε[υ]ς τοῦ Πιστοκράτους". πε- ρὶ [τ]ούτων τοῖ[ν] Λινδίων χρηματισμοὶ περ[ὶ]έχοντι. ἀν[έ]θηκε δὲ καὶ [ὁ]πλα, ἐφ' ᾗ ἐπ[ι]γέγραπται. 105
(XIV) [Τε]ῦκρος φαρέτραν, ἐφ' ᾗ ἐπεγέγραπτο· "Τεῦ[κ]ρος τὸν Πανδάρου", ὡς ἱστορεῖ Ξεναγόρας ἐν τῇ α τᾶς χρο- νικᾶς συντάξεως, [Γόργ]ων ἐν τῇ α τῶν περὶ Ῥόδου], 85 Γοργοσθένης ἐν τῇ ἐπιστολᾷ, Ἰερόβουλος ἐν τῇ ἐπιστολᾷ. Θεότιμος δὲ [ἐ]ν [τῇ α τᾶ]ν κατὰ Αἰε- λόουρου φατὶ ἀναθέμειν αὐτὸν καὶ τόξον.	(XXXIX) βασιλεὺς Πτ[ο]λεμαῖος προμετωπίδια βοῶν εἴ- κοσι, ἐφ' ᾗ ἐπ[ι]γέγραπται· "βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἔθυσσε Ἀθά[ν]αι Λινδία ἐπ' ἱερέως Ἀθ[α]νᾶ τοῦ Αἰθνα- γόρα", ὡς μα[ρ]τυροῦ[ν]τι τοὶ Λινδίων χρηματισμοί.
(XV) τῶν φυλᾶν ἐκάστα πίνακα [παναρχ]αῖκόν, ἐν ᾧ ἦν ἐξωγραφημένος φύλαρχος καὶ δρομεὺς ἐννή 90 πάντες ἀρχαῖκῶς ἔχοντες τοῖς <σ>χήμασι, ὧν ἐκά- στου ἐπεγέγραπτο τ[ᾶ]ι εἰκόνι τὸ ὄνομα, κ[αὶ] ἐ- πὶ μὲν τοῦ ἐνὸς τῶν π[ι]ν[ά]κων ἐπεγέγραπτο· "Ἀλιαδᾶν φυλὰ νικάσ[α]σ' ἀνέθηκε τῇ Λινδία Ἀθάναι", ἐφ' ἑτέρου δὲ· "Νίκας τόδ' ἐστὶ σᾶμα· τῶν 95 Αὐτοχθόνων φυλὰ κρατήσας' ἀγλαΐ<ξ>ε τὰν θεόν", ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου· "Τελχίνων φυλὰ νικᾶσ' ἀνέθ[η]- κεν Αἰθναί, Λυκοπάδας δὲ ὁ Λυγέως παῖς ἐλαμ- παδάρχει". περὶ τούτων ἱστορεῖ Γόργων ἐν τῇ α τῶν περὶ Ῥόδου, Ξεναγόρας ἐν τῇ α τᾶς χρονικᾶς 100 συντάξεως.	(XL) βασιλεὺς [Πύρ]ρο[ς] βουκεφαλᾶ καὶ ὄπλα, οἷς 115 αὐτὸς ἐ[χ]ρ[ε]το ἐν τοῖς κινδύ[ν]οις, ἀνέ[θηκε] κα- τὰ τὰν ἐκ Δωδώνης μαντείαν, ὡς περιέχοντι τοὶ Λινδίων χρηματισμοὶ καὶ [ἱ]στορεῖ Ζήνων [ἐ]ν τῇ β τᾶς χρονικᾶς συντάξ[ι]ος, Ἀγέλοχος [ἐ]ν τῇ β τᾶς χρονικᾶς] συντάξεως, Ἀγέστρα- τος ἐν τῇ β τᾶς χρονικᾶς] συντάξεως. ἐπιγέ- [γραπ]ται δ[ὲ] ἐπὶ τῶν ὀπλων. vac. 120 (XLI) βα[σ]ιλ[ε]ὺς Ἰέρων ὄπλα, οἷς αὐτὸς ἔχε[ι]το, ὡς μαρ- [τυρο]ῦντι τοὶ Λι[ν]δίων χρη[μ]ατισμοὶ καὶ ἰσ[τορεῖ] Ἀγέ[στ]ρατος ἐν τῇ β τᾶς χρον[ι]κᾶς συν[τά]ξεως], 125 .. 5. . . ἐν τοῖς Χρόνοις. ἐπιγέγρα[π]τα[ι] δὲ ἐπὶ τῶ[ν] ὀ[πλ]ων· "βα[σ]ιλ[ε]ὺς Ἰέρων ἱεροκλεὺς Αἰθναίᾳ Λι[ν]δία".
XVI) Ἀρετάκριτος καὶ τοὶ υἱοὶ ἐχίνεαν, ᾧ τὸν πυθμέ- να κρατήρος εἶχε, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ χεῖλεως αὐτᾶς ἐπεγέγραπτο· "παλτοῦ Ἀδραστος ἔθηκε ἄθλον ἐπ' Αἰγιάλει", ἐπὶ δὲ τοῦ πυθμέ- 105	(XLII) [βα]σιλεὺς Φίλιππος πέλτας δέκα, σαρίσας δ[έ]κα, π[ε]- [ρικεφαλ]αῖας [δέ]κα, [ἐ]φ' ᾗ ἐπ[ι]γέγραπται· "βα[σ]ιλ[ε]ὺς Μακεδ[ον]ο[ν] Φίλιππος βασιλ[ε]ὺς Δημ[η]τρίου νι- 130

νος· "Ἄρετος καὶ παῖδες Ἀθηναῖαι Λινδῖαι δεκάταν ναὸς τὰς ἐκ Κρήτας", ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς χρονικᾷς συντάξις, [Γό]ργων ἐν ταῖ β περὶ Ῥόδου].	κάσας Δα[ρ]δ[ανί]ου[ς] καὶ Μαΐδους Ἀθάναι Λινδῖαι", [ὡς μαρ]- [τυροῦντι τοὶ Λιν]δίων χρ[ημ]α[τι]σ[μ]οί. {²sequuntur vestigia versuum aliquantorum incerta}	
(XVI) Ἀρετάκριτος καὶ τοὶ υἱοὶ ἐχινέαν, ἃ τὸν πυθμένα κρατήρος εἶχε, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ χειλέως αὐτὰς ἐπεγέγρα[π]το· "παλτοῦ Ἀδραστος ἔθηκε ἄθλον ἐπ' Αἰγιαλεῖ", ἐπὶ δὲ τοῦ πυθμένα	(I) ἐπιφάνειαι. Δαρειῖον τοῦ Περσᾶν βασιλέως ἐπὶ καταδουλώσει τὰς Ἑλλάδος ἐκτέμψαντος μεγάλας δυνάμεις ὁ ναυτικὸς αὐτοῦ στόλος ταῦται ποτεπέλασε	5
νος· "Ἄρετος καὶ παῖδες Ἀθηναῖαι Λινδῖαι δεκάταν ναὸς τὰς ἐκ Κρήτας", ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς χρονικᾷς συντάξις, [Γό]ργων ἐν ταῖ β περὶ Ῥόδου].	πράτα< > τὰν νάσων. καταπλαγέντων δὲ τῶν κατὰ τὰν χώραν τὰν ἔφοδον τῶν Περσᾶν καὶ συνφυγόντων μὲν ἐς πάντα τὰ ὀχυρώματα, τῶν πλείστων δὲ ἐς Λίνδον ἀθροισθέντων, ποθεδρεύσαντες ἐπολιόρκειν αὐτοὺς τοὶ	
(XVII) Λινδίων τοὶ μετὰ τῶν Πάγκιος παίδων	110 βάρβαροι, ἔστε οὗ διὰ τὰν σπάνιν τοῦ ὕδατος τοὶ Λίνδιοι θλιβόμενοι διεννοεῦντο παραδιδόμεν τοῖς ἐναντίοις τὰν πόλιν. καθ' ὃν δὴ χρόνον ἂ μὲν θεὸς ἐνὶ τῶν ἀρχόντων ἐπιστάσα καθ' ὅπνον παρεκάλει	10
Κυράναν οἰκίζαντες σὺν Βάττωι Π[α]λλάδα καὶ λέοντα ὑ[πὸ] Ἡρακλεῦς πνιγόμε[νον], ταῦτα δ' ἦν λώτ[ι]να, ἐφ' ὧν [ἐ]πεγ[έ]γρα[π]το· "Λινδίων τοὶ μ[ε]τὰ τῶν Πάγκιος παίδων Κυράναν κτίσαντες σὺν Βά[τ]τω[ι] Ἀθηναί-	115 θαρσεῖν ὡς αὐτὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αἰτήσεν· μένα τὸ κατεπεῖγον αὐτοὺς ὕδωρ, ὁ δὲ τὰν ὄψιν ἰδὼν ἀνάγγειλε τοῖς πολίταις τὰν ποτίταξιν τὰς Ἀθῆνας, οἱ δὲ ἐξετάζαντες, ὅτι εἰς πέντε ἡμέρας μό[νο]ν ἔχοντι διαρ-	15
αι καὶ Ἡρακλεῖ [δ]εκά[ταν] ἀπὸ] λαίας ἂν ἔλ[α]- βον ἅ[πλ]ο . . . I . . . Σ . . . I]ων", ὥς φησι Ξεναγόρας [ἐ]ν [ταῖ α τὰς] χρονικᾷς συντάξις.	20 κεῦν, ἐπὶ τοσαύτας μό[νο]ν αἰτήσαντο παρὰ τῶν βαρβάρων τὰς ἀνοχάς, λέγοντες ἀπεστάλκειν τὰν Ἀθῆναν ποτὶ τὸν αὐτὰς πατέρα περὶ βοαθείας, καὶ εἰ κα μὴ παραγένηται κατὰ τὸν ὀρισμένον χρόνον, παρα-	20
{²in capitulis XVIII-XXII paucae litterae dispiciuntur:} Γόργων —————]	144 δωσεῖν ἔφασαν αὐτοῖς τὰν πόλιν. vac. Δᾶτις δὲ ὁ Δαρειῖον ναυάρχος παραχρῆμα μὲν ἀκούσας ἐγέλασε, ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖ ἐχομέναις ἡμέραι γνώφ[ο]ν μείζ< >νος περὶ τὰν ἀκρόπολιν συσστάντος καὶ πολ-	25
(XXIII) τοὶ μετὰ Κλευβούλου στρατεύσαντες εἰς Λυκίαν ἀσπίδας ὀκτὼ καὶ τῷ ἀγάλματι στεφάναν χρυσέαν, ὡς ἱστορεῖ Τιμόκριτος ἐν τᾷ< > α τὰς χρονικᾷς συντάξις, Πολύζαλος ἐν ταῖ δ	5 λοῦ καταραγέ[ν]τος ὄμβρου κατὰ μέσον ο[φ]ύτ< >ω> παραδόξως τοὶ μὲν πολιορκεῦμε-	30
τὰν ἱστορίαν.	10 νοὶ δαυιλῆς ἔσχον ὕδωρ, ἃ δὲ Περσικὰ δύναιμι ἐσπίναι, καταπλαγείς ὁ βάρβα[ρος] τὰν τὰς θεοῦ ἐπιφάνειαν κα[ὶ] ἀφελ[όμε]-	35
(XXIV) Φασηλίται κράνη καὶ δρέπανα, ἐφ' ὧν ἐπεγέγραπτο· "Φασηλίται ἀπὸ Σολύμων ταῖ Ἀθηναῖαι ταῖ Λινδῖαι, Λακίου τοῦ οἰκιστᾶ ἀγευμένου", <ὡς> ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν ταῖ α	40 νος αὐτοῦ τὸν περὶ τ[ὸ] σ[ώ]μα κόσμον εἰσέπεμψε ἀνα[θ]έ[μ]ειν τὸν τε φαρὸν καὶ σ[τ]ρε[π]τ[ὸν] καὶ ψέλια, ποτὶ δὲ τούτοις τῆραν τε καὶ ἀκινάκαν, ἔτι δὲ ἀρμάμαζαν, ἃ πρότερον μὲν διεσώζετο, ἐπὶ δὲ τοῦ ἱερέως	40
τὰς χρονικᾷς συντάξις.	45 τοῦ Ἀλίου Εὐκλεῦς τοῦ Ἀστυνακτίδα ἐμπυρισθέντος τοῦ ναοῦ κατεκαύσθη μετὰ τῶν πλείστων ἀναθημάτων. αὐτὸς δ[ὲ] ὁ Δᾶτις ἀνέβη ἐπὶ τὰς προκειμέ[ν]ας πράξεις φιλίαν ποτὶ τοὺς πολιορ-	45
(XXV) Γελῶιοι κρατήρα μέγα[ν], ὃς ταύταν εἶχε τὰν ἐπιγραφάν· "Γελῶιοι τᾷ[ι] Ἀθηναῖαι ταῖ Πατρώϊαι ἀκροθίνιον ἐξ Ἀραιτῶν", ὥς φησι Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς χρονικᾷς συντάξις.	(XXX) [Ἀκρα]γαντῖνοι [Παλ]λάδιον, οὗ ἦν τὰ ἀκρωτήρ[ι]α ἐλε[φ]άν- [τινα, ἐφ' οὗ ἐπεγέ]γραπτο· "Ἀκραγαντ[ῖ]νοι τᾷ[ι] Ἀ[θ]ά[ν]αι [ταῖ] Λινδῖαι ἀκρο[θ]ίνιον ἐκ Μινώϊας", ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς χρονικᾷς συντάξις.	
(XXVI) Ἀμφίνομος καὶ τοὶ υἱοὶ βοῦν ξυλῖναν καὶ μόνον, ἐφ' ὧν ἐπεγέγραπτο· "Ἀμφίνομος καὶ παῖδες ἀπ' εὐρυχόρου Συβάρειος ναὸς σωθείσας τάνδ' ἀνέθεν δεκάταν", ὡς ἱστορεῖ Γόργων ἐν ταῖ β τὰν περὶ Ῥόδου, Ξεναγόρας ἐν ταῖ α τὰς χρονικᾷς συντάξις.	20 [κ]ηθέντας συνθέμενος καὶ ποταποφω[ν]ή[σας], ὅτι τοὺς ἀνθρώπους τούτους θεοὶ φυλάσσουσι. περὶ τούτων ἀποφαίνεται Εὐδήμος ἐν τῷ Λινδιακῷ, Ἐργίας ἐν ταῖ δ τὰν ἱστορίαν, Πολύζαλος ἐν ταῖ δ	50
τὰν ἱστορίαν, Ἱερώνυμος ἐν τῷ β vac. τῶν Ἡλιακῶν, Μύρων ἐν τῷ α τοῦ Ῥόδου		

	ἐγκωμίου, Τιμόκριτος ἐν ταῖ α τᾷς χρονικᾷς συντάξις, Ἰέρων ἐν ταῖ α τᾷς περὶ Ῥόδου. Ξεναγόρας <δ>ὲ λέγει ἐν ταῖ δ 55 τᾷς χρονικᾷς συντάξις τὰν μὲν ἐπιφανειαν γεγονέναι, Μαρδονίου μέντοι ἐξαποσταλέντος ὑπὸ Δάτιος. λέγει δὲ περ[ὶ] τᾷς ἐπιφανείας καὶ Ἀριστίων ἐν [τᾷ] ι α [τ]ᾷς χρονικᾷς συντάξις.

Ο τάφος του Κλεόβουλου όπως φαίνεται από την ακρόπολη της Λίνδου και σε μια κοντινή απόσταση χρωματιστή φωτογραφία.